

Maria - En fartsglad samejente

KLAR FOR AVGANG:

Maria Trosten (fremst) flankert av leder av klubben, Linda Bye. - Maria har gitt mye PR til bobsporten med diverse TV-innslag. Det er bra, for vi trenger flere jenter til sporten, sier Linda Bye.

Maria Trosten (22) kan vi trygt kalle fartsglad. Samejenta har nemlig slått seg opp i bobsporten på Lillehammer. Om få uker kan hun også kalle seg norgesmester i bob for kvinner. Hvis mesterskapet går altså.

ERIK BRENLI

- Vi har hørt at NM skal gå her på Hunderfossen siste helgen i februar, men jeg er ikke helt sikker. Vi skal sjekke det nærmere, sier ungjenta.

Trosten er en av få damer som kjører aktivt bob, faktisk er hun for tiden den eneste. Og dermed kan det falle en NM-tittel rett i lompa på henne.

- Jeg har vært den eneste kjøreren i år, men kanskje kommer Linda Bye tilbake til NM etter fødsel. Da blir det konkurranse igjen, og det blir godt, sier hun.

Lite miljø

For bobmiljøet er lite. I Norge er det fire aktive klubber. Alle kjører i nasjonalanlegget på Hunderfossen utenfor Lillehammer, så også Maria.

- Jeg er med i en klubb som heter Troll Bobteam, og det finnes også tre andre klubber. Men det er få konkurransekjører her i Norge, og det er vel rett å si at nivået ikke er veldig høyt, sier Maria.

Men nivået skal bli høyere. For frøken Trosten skal trene. Masse.

- Jeg skal i gang med å trene på starter. Da må det trenes opp muskelmasse. Foreløpig sitter jeg i konkurransesammenheng og blir dyttet i gang, men det skal det endres på, sier hun.

Pilot

Maria Trosten kjører toerbob, og hun er piloten i farkosten. Bak seg har hun en brems.

- Slik det er nå er det bremseren som dytter i gang, men med litt trening skal vi begge dytte i starten. Da kommer også farten opp, sier hun.

Og fart må til. For Maria og kompani vil til Europa og konkurrere.

- Målet er å samle inn 30.000 kroner slik at vi kan kjøre en runde i europacupen. Det hadde vært morsomt å prøve seg der også, selv om jeg vet at jeg neppe kan hevde meg i toppen, sier hun.

Startet i 2006

- Og hvordan begynte så Maria Trosten sin bobkarriere?

- Det begynte med at jeg søkte jobb i Olympiaparken da jeg flyttet til Lillehammer i 2005. Jeg fikk jobb i tilknytning til bobanlegget, og første sesong kjørte jeg turister i hjulbob. Det har jeg gjort i to sesonger. Nå, som jeg har ett år igjen her på Lillehammer, fant jeg ut at jeg måtte forsøke meg med vanlig bob også. Jeg må jo gripe muligheten nå, forteller hun.

Maria flyttet fra Tana i ungdomsskolealder. Med en far som heter Toralf, en mor som heter Mette og en tante ved navn Signe, er hun også sterkt idrettsbelastet.

- Det er jo litt morsomt at pappa, som

trener veldig mye, ikke får den oppmerksomheten som jeg som hobbykjører får, sier hun.

Jomfrutur i bob

Maria har aldri falt inn i skisporet eller på skiskytterarenaen som sine slektninger. For henne er det bob som gjelder. Hun forteller gjerne om sin første tur med nettopp den farkosten.

- Første gang satt jeg på, og hadde mer enn nok med å holde meg fast. Jeg håpet bare at jeg ikke skulle falle ut. Etter turen var jeg stol, siden det rister så mye langs turen ned, men jeg ble blitt av basillen, sier hun.

Og forteller videre:

- Vi kan komme opp i en fart på rundt 120 kilometer i timen, og langs banen opplever vi et trykk på 5 G, altså 5 ganger egen kroppsvekt. G-kreftene gjør at man presses ned i boben, og man får også litt juling underveis. Men noen blåmerker er det helt klart verdt. Det som er viktig å trene opp er reaksjonsevnen. Den får man god bruk for i kurvene nedover banen, mener bobjenta.

Bob-spoker

Trosten og kompani er stadig utsatt for bobspoker i forbindelse med kjøring av turister. Det har også vært turister som har vært skeptisk til å sitte på med en jente nedover de bratte kurvene.

- Jeg har flere ganger fått spørsmål om det er jeg som skal kjøre, eller om når piloten kommer. Da har jeg sagt at det er jeg som er pilot, og flere har nok da vært litt skeptiske, sier Maria.

Men er de skeptiske for turen, er de langt mindre skeptiske etterpå.

- Jeg har fått høre fra flere at de aldri skal si noe negativt om damer og kjøring. Det er jo litt artig når de sier det da, sier en smilende Maria.

Hun er selvsagt heller ikke fri fra spoken bob, bob, ikke sant. Den fra julekalenderen på TV 2.

- Den hører vi veldig mye. Og den er vel ikke like artig nå lenger, smiler hun.

Passer for alle

Men noen spøk å sette nedfor den 1.365 meter lange løypa er det definitivt ikke. Rundt 61 sekunder bruker Maria med kompanjong på strekningen. Farten til tross, Maria mener at bob er en sport som alle kan være med i.

- Bob er en sport som passer for alle som er fartsglade. For min egen del kan jeg si at det er få idrettsgrener jeg kunne ha startet med i en alder av 22 år, men bob kan jeg starte med da, og ha glede av. Med god opplæring og trinnvis nye utfordringer, er bob en sport som passer for begge kjønn i alle aldre. Vi har hatt en dame her som er rundt 60 år som kommer igjen og igjen, forteller Maria.

Om Maria skal holde på med bob til hun er 60 år, er hun ikke sikker på.

- Men jeg skal i hvert fall holde på en stund til. Jeg synes det er veldig artig å holde på, og så lenge jeg er i nærheten av Lillehammer er det gode muligheter også for treningskjøring, avslutter Maria Trosten - en av Sápms raskeste kvinner.

erik@sagat.no

Sågat fakta

Bob

■ Nasjonalanlegget ligger på Hunderfossen utenfor Lillehammer, og banen er 1.365 meter lang.

■ Bob kjøres i flere klasser, blant annet firer- og toerbob.

■ Nivået i Norge er foreløpig lavt, selv om det har vært OL-deltakere fra Norge i «nyere tid».

■ Det oppnås en fart på rundt 120-130 km/t, og en kraft på 5 G i anlegget på Hunderfossen.

■ Blåmerker er de vanligste «skadene» for bobkjørerene.

■ En toerbob inneholder en pilot og en brems.